

RAMYBĖS TEOLOGIJA, ARBA 35 BŪDAI, PADEDANTYS MAN GYVENTI

1. Pastarieji metai parodė, kad atidėti gyvenimą rytojui yra per didelė prabanga. Todėl išmokime neatidėlioti svarbiausių pokalbių, susitikimų, svajonių, kelionių ir nesitikėkime, kad „būsime laimingi kada nors vėliau“. Jeigu galiu būti laimingas, tai tik šiandien.
2. Nebijau atrodyti, elgtis, kalbėti, mąstyti, kurti, būti kitoks. Jeigu galiu ką nors kitiems papasakoti, tai tik būdamas savimi. Pasauliui mėgdžiotojai nereikalingi. Tai tikras iššūkis visuomenėje, kurioje lipdomas vienas laimingo, lydimos sėkmės, turtingo, gražaus, neklystančio ir tobulo žmogaus įvaizdis.
3. Per tiek metų supratau, kad pati didžiausia jėga, kuri padeda gyventi, yra švelnumas – sau ir kitiems. Švelnumo išmokau iš savo mamos. Iš jos išmokau ir kitų gražių dalykų. Ji sakė: „Pasaulyje meilė, tikrumas ir šviesa liausis egzistuoti, jeigu pats liausies tuo gyventi.“
4. Parašiau jau šešias knygas: dėl jų suradau daug nuostabių žmonių, kurie tiki ne šablonais, taisyklėmis, sistemomis ar įsakymais, bet, lygiai kaip aš, mokosi klausyti savo širdies. Mano skaitytojas – žmogus, turintis atvirą širdį.
5. Supratau, kad žmonėms reikia ne stebuklingų vaistų, patarimų ar tablečių, bet artumo.
6. Įtikėjau, kad gražiausi žmonės būna ne tada, kai išeina iš grožio salonų, bet kai priima save tokius, kokie yra iš tikrųjų.
7. Dievo malonė leido suprasti, kad Jis myli mane ne tik tuomet, kai esu geras, tobulas ir patogus. Jis myli mane visokį – šis suvokimas iš esmės pakeitė mano gyvenimą. Dievas nėra dėl patogumo ir išskaičiavimų mylintis tironas, Jo meilė asmeninė, besąlygiška.
8. Įsitikinau, kad žmogus yra didelis ne tada, kai uždirba milžiniškus pinigus, o kai jam iš tikrųjų ir nuoširdžiai reikia kitų.
9. Supratau, kad turtingas žmogus yra tas, kuris turi jo laukiančių širdžių. Ypatingas – kai jo paties širdis laukia kitų.
10. Įsitikinau, kad pasaulyje daugiau geros valios žmonių, tad jeigu noriu sukurti ką nors nuostabaus, privalau remtis ne tais, kurie žemina, kritikuoja ir apgaudinėja, bet tais, kurie kelia aukštyn. Pats stengiuosi skatinti visus geros valios žmones.

11. Supratau, kad labai sunku išmokti išmintingai kalbėti, tačiau ypač sunku išmokti patylėti.
12. Patyriau, kad žmonėms galima patarti tik tada, kai jie prašo. Negalima apibrėžti jų gyvenimo kelio, todėl leidžiu būti savimi visiems, kurie atsiduria šalia manęs, ir neleidžiu kitiems nuspręsti mano gyvenimo.
13. Beveik visada nusivildavau, jei klausydavau ne žmonių širdies, bet apkalbų apie juos. Dažnai kiti išsako ne objektyvią tiesą, o savo pačių jausmus ir požiūrį.
14. Svarbu nieko neįtikinėti dėl savo pasirinkimų, gyvenimo sprendimų ir vertybių. Šalia esantiems žmonėms stengiuosi suteikti tokią pačią laisvę – gyventi taip, kaip jie trokšta.
15. Sutikau daug nuostabių gydytojų, mokytojų ar kunigų, kurie pagydė žmones vien todėl, kad sugebėjo priimti jų gyvenimą nesistengdami jo taisyti pagal savo projektus ir įsivaizdavimus. Mačiau daug tėvų, bičiulių, kaimynų ir bendradarbių, kurie mėgino įtikinti, kad žmogus bus gražus tik tada, kai atitiks jų lūkesčius, nedarys klaidų, gyvens pagal jų sumanymus, – taip žmonės ne gydomi, bet dar labiau luošinami. Ko aš išmokau? Išmokau nekeisti žmonių, nes aš nesu Dievas ir galiu tik mylėti juos tokius, kokie yra. Išmokau supratimo, kad neturiu teisės teisti nė vieno, nes pats nežinau, kaip baigsiu savo gyvenimą.
16. 2020 metų rugpjūtį patyriau operaciją: ji leido pamatyti, kad turiu nuostabių draugų, kurie rūpinosi manimi net labiau nei savimi. Ačiū Dievui už juos, esu labai turtingas. Džiaugiuosi, kad turiu draugų (Agnę, Anatolijų, Eriką, Eveliną ir kitus), kurių meilės nereikia pirkti.
17. Supratau, kad dar nemoku atleisti, todėl pirmiausia, ką galiu padaryti, – kasdien mokausi neįsiskaudinti.
18. Savo knygoje, socialinėje erdvėje ir visose platformose nuolat kalbu apie meilę – tikrai ne todėl, kad pats myliu, bet todėl, kad labai noriu išmokti mylėti taip, kaip myli Dievas. Jis labiausiai savo galią parodo ne nuteisdamas, bet atleisdamas.
19. Įsitikinau, kad Dievui nėra nešvarių vietų mūsų gyvenime. Jis nesibjauri mūsų klaidomis, nes antraip būtų toks, kaip mes. O Jis begalinis.
20. Išmokau be perstojo dirbti su savimi, kad sugebėčiau įsižiūrėti ne į žmonių daromas klaidas ir aplinkybes, kuriose jie negražūs, bet į jų širdį, veidą ir gyvenimą.
21. Suvokiau, kad žmogus subręsta, kai sugeba priimti savo pergalės. Bet ypač didingas jis tampa tada, kai priima savo klaidas ir pralaimėjimus.
22. Man paaiškėjo, kad dievišką širdį turi tas, kurį kito bėdos ir rūpesčiai jaudina lygiai taip, kaip savo paties.
23. Išmokau, kad kartais geriau patylėti ir nesakyti nieko, nes pasaulis gali sėkmingai gyvuoti ir be mano nuomonės.

24. Supratau, kad savo ribas santykiuose su kitais nubrėžia pats žmogus.
25. Visada renkuosi teigimo kelią: nesu „prieš“ nieką, visur ir visada esu „už“. Už gyvenimą, laimę, meilę, už susitaikymą, svajones, viltį, už atleidimą, atsidavimą, artumą, už šilumą, pagarbą ir toleranciją, už atvirumą ir visus pasirinktus būdus, padedančius gyventi.
26. Sakoma, kad vyras užauga tada, kai palaidoja savo tėvus. Tėvelių netekau anksti, būdamas keturiolikos ir devyniolikos metų, tačiau niekada jų nepalaidojau – tikiu, kad jų globa ir artumas mane lydi nuolat. Žmogus užauga, kai geba patikėti tikrove, kurios nemato akys.
27. Koks skirtumas, kaip jus mato kiti? Daug svarbiau išmokti gyventi su savimi, o ne su kitų požiūriu apie save. Mokausi nuolat.
28. Gerbti kitų skirtumus gali tik labai laisvas žmogus – kaip dažnai tai mus supykdo!
29. Žmogus, kuris pats buvo priimtas ir mylimas, kitiems irgi leidžia būti savimi. Labai dažnai to neleidžiame kitiems dėl savivertės trūkumo ir meilės stokos.
30. Mokausi netaisyti žmonių – mokausi juos mylėti.
31. Dar nemoku atleisti iki galo, neprisimindamas ir negrįždamas, bet labai noriu išmokti.
32. Gerbiu žmones, kurie priima savo ligas ir silpnumą. Stebiuosi tais, kurie nuo šito stengiasi pabėgti. Pats jau susitaikiau su savo žaizdomis.
33. Kad žmogus pasveiktų, pakanka padėti jam pamilti save ir savo gyvenimą.
34. Nieko nekaupiu, nerenku. Pats didžiausias turtas man – įspūdžiai ir kelionės. Jeigu žinočiau, kad turiu tik mėnesį, leisčiausi į kelionę aplink pasaulį.
35. Nesutelkiu dėmesio į žmonių ligas, žaizdas ir nuodėmes. Stengiuosi juos gydyti žvelgdamas į veidą ir širdį. Bendrauju ne su jų liga, klaidomis – stengiuosi kalbėti jų širdžiai.